

Onder het hoofd „medicine” vertelt de schrijver:

„There is a highly developed system of medicine, the natives using various roots, herbs, nuts, etc., which they gather in the jungle. The medicine and rites attendant upon its administration are in the hands of specially designated witch doctors”.

Dit neemt niet weg dat de Boschnegers, zoodra een geneesheer op hun dorpen komt, dezen dadelijk om behandeling en geneesmiddelen uit de apotheek verzoeken.

Op hetgeen Dr. Morton Kahn schrijft over de inenting tegen den beet van vergiftige slangen, stel ik mij voor eerstdaags terug te komen.

Dahomey is the sacred medicine city which white men are not allowed to enter”. Op de vraag aan de bootslieden (Boschnegers) naar de reden hiervan kreeg de reiziger tot antwoord:

„that it was not the Bush Negro's fault but that it was the god who disliked the presence of white men. They said that a white man would fall asleep before he got to the village and not wake up until after he had passed it, or upon a white man's approach to the village such terrific rainstorms would be started by their god that the white man would not be able to land”.

Dr Morton Kahn had deze praatjesmakers tot zwijgen kunnen brengen door op te merken, dat de „Suriname Expeditie” in 1908, de „Corantijn-Expeditie” in 1910 en de „Expeditie-Stahel” in 1926 Dahomey zijn voorbijgevaaren zonder iets van deze verschijnselen waar te nemen.

„Voodoo and obeah is universal among them”.

Ik betwijfel het of „voodoo”, althans zooals die voor Haïti meermalen is beschreven ¹⁾ bij de Boschnegers voorkomt.

De schrijver heeft een begrafenis bijgewoond en geeft daarvan de gewone beschrijving.

Over de dansen schrijft hij:

... „The women did most of the dancing, performing an intricate stiff-legged step combined with movements of the arms, hands, and body. Occasionally a man in full regalia would burst into the group of dancing women and single out one of them for his partner. He would then go through motions indicating passionate desire for the woman and finally actual coitus”.

Hoewel deze dansen geen geschikt schouwspel zijn voor bakvischjes, heb ik het nooit tot dit uiterste zien komen.

¹ N.l. met kinder-offers als slot van den dienst. Ook niet, zooals deze wordt beschreven door Paul Morand en W. B. Seabrook in „*Le Vaudou, culte secret*” (*Revue de Paris*”, 15 Mei 1929).